

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 29 липня 1986 року

№ 90 (3783).

Ціна 2 коп.

Про ривучий і відважний характер Катерини Омельченко можна судити хоча б по її професійному вибору. Вола — електрозварниця, з вогнем, як-то кажуть, на «сти». Працює Катя у механічних майстернях Олександрівського 2-го імені Петровського цукрокомбінату. Щомісяця виконує план на 110—117 процентів.

Фото В. ГРИБА.

НАСТРІЙ НА УСПІХ

Щедра до Знам'янського міському ЛКСМУ робітничих колективів, кооперативів, шкіл районного й району надходять обіцянки про успіхи, які свідчать про неспокій, котрим прокинувся Східний молодих знам'янчан у своїй роботі. Не на словах, а ділами, перадовими, звитяжними доводять наші сучасники правильне розуміння стратегічного курсу партії й уряду нашої країни на прискорений прогрес, щоденну потребу поліпшувати наслідки праці, шукати нові форми.

По району молодих тваринників налічується 306. Мідирують у соціалістичному змаганні тваринників молоді дівчата колгоспу «Союз» Марія Коваленко, Мілія Куженко, Любов Савицка, які до-

биваються високих нагород, чимало від корови. А інші їхні подруги — Наталія Гончаренко, Людмила Гаврош, Наталя Троніна, Тетяна Білаш, Лариса Шалапак — прагнуть не відставати від передовиків. Такі ж хороші слова похвали чути про роботу екскаваторів Олександра Бондаренка, Івана Робота, Олександра та Миколи Шалапаків, Миколи Сайжари. Як і про екскаватора Миколу Соколовського.

В АТП-10036 між собою змагаються дві колонні водії, які очолюють І. Ф. Пестеренко та А. М. Комаренко. Суперництво дає добрі наслідки: комсомольці й молоді першої колонні (групокомсорт В. Кириленко) за другий квартал першого року дванадцятип'ятиріччя заощадили 3614 літрів пального, другий КМК —

2342. В особистому заліку найкраще економлять такі водії, як Віктор Савченко, Володимир Дячко, Володимир Паламарчук.

Ударно трудяться й запліднювачі й зв'язку станції Знам'янка попереду КМК пелю операційного зв'язку (керівник С. С. Олійник, групокомсорт В. Гайдук). За півріччя тут мають 63 поданих раціоналізацій і економічних ефектом 31,8 тисячі карбованців. А комсомольсько-молодіжний колектив вантажної колонії електровозів локомотивного депо станції Знам'янка (керівник М. А. Пфафенрот, групокомсорт Є. Костів) за перші шість місяців року провів 2827 великоаварових составів, перевізний поклад плані 1 мільйон 656 тисяч 869 тонн народногосподарських вантажів.

В. ПОНОМАРЕНКО, завог Знам'янського міському комсомолу.

ТРУДОВИЙ РИТМ XII П'ЯТИРІЧКИ

Цього року рибалки під плакучою вербою викопали колодязь. А вода в ньому вдалася солодкою, як сік.

— Нап'єшся такої, — кажуть рибалки, — і сили ніби додається.

А сили рибалці потрібні: не в похід по тверді земній вирушає — по воді, не по річечці маленькій — по рукотворному морю, не на прогулянку — на риболовлю. А там, буває, не тільки гойдає, а й кидає,

кі аси риболовлі, як Г. М. Панченко, І. М. Шумейко, котрі працюють на катерах — сіткопідіймачах, ходять далі — до Подорожненських, Липівських, Калантаївських островів. А ця ланка — біля Воронівки.

Однак уловисті місця хлопці вивчили добре. Невипадково вибороли першість у соціалістичному змаганні серед 13 ланок, котрі працюють на баркасах. За перше півріччя вловили 114,5 центнера ри-

нам бригадир І. Д. Шевченко, — Таранущенко й Петров виходять у море одними з перших, о 5—6-й ранку, а приходять одними з останніх, буває й о 23-й.

А ми чекали. Один за одним причаляють до баркаси, то катери. І до кожного з них з узгір'я, де розташувалася приймальний пункт цеху Кіровоградського виробничого рибкомбінату, збігає по тротуару вагонетка променів поглядів берегових людей. Знають вони: й цього разу рибалки доставили багатий улов — загальом 6—10 тонн риби. В ці дні виступає в новій ролі лікар дільниці по боротьбі з хворобами риб В. К. Руденко — він дозиметрист. Його рентгенометр, як слідкопит, так і ширше над очимами з тарану, судаками, плячками «Ну що?» — німо, але зацікавлено запитують очі молодих рибалок з ланок О. А. Лебеда, С. П. Дубини, а також В. С. Таранущенко (він, нарешті, теж прибув). А Володимир Климентійович заспокоює:

— Все в порядку. Рівень радіації нормальний.

— Як справи? — запитує ми Таранущенко й Петрова.

— Сьогодні більше, як півтонни привезли. Отак працюють хлопці. Іде відлік днів третього кварталу року. Іде жарка, як кажуть рибалки, путина. Жарка не за погодними умовами, а за трудовою напругою. В. Таранущенко й В. Петров знають в підрахунок змагання. Ще будуть попереду в них не лише уловисті тижні за погодними умовами дні, а й шторми, такі шторми, що гвинт двигуна записатиме в повітрі чва гребенем хвилі.

Але колодязь у рибалок глибокий. А вода в ньому солодка і невичерна.

В. ТАРАНЕЦЬ, м. Світловодськ.

РЕПОРТАЖ

ЖАРКА ПУТИНА

Як трітку, з гребеня на гребінь. Загайся — і скине тебе з могутньої сплини.

Знаючи це, рибалка день сьогоднішній починає зранку: мисе сіті, створює запас води, харчу, а потім підходить до щита «Прогноз погоди». Кожен подумок повторює, підсумовуючи: «Значить, завтра вітер західний, швидкість 3—8 метрів за секунду, висота хвилі менше 80 сантиметрів, вдень буде 27—29 градусів тепла. Знову припінатиме...»

Впевнені в хлопцях бригадир риболовецької бригади № 1 світловодського рибколгоспу імені Петровського комуніст І. Д. Шевченко, причальний Б. Ф. Нечитайло. Вірять, що повернуться з хорошим уловом.

І ось загуркотів двигун, забуркотіла невдоволено вода під гвинтом, сів рибалка за стерно, рушив баркас у довільну імлу, залишаючи позаду себе все ширший і ширший клиноподібний слід на збуреній гладіні моря.

Недовозі гуркіт двигуна стихає. І зовсім він зникає десь там, неподалік від бази — в акваторії моря, біля острова Воронівки, де звичайно рибалють хлопці. То тільки та-

би й значно перевиконали план.

Про таких рибалок, як Ю. І. Донченко, Г. М. Панченко, І. М. Шумейко, М. В. Черкасов, М. І. Борисенко, М. І. Шаула, у бригаді жартома кажуть, що вони, як Нептун, обросли водоростями й ракушками. Це значить, що вони багато років у морі, набралися досвіду.

Іх об'єднує любов до обраної професії. А так вони різні. Ланковий, Віктор Таранущенко, — типовий степовик: народився, виріс і одержав трудовий карт у селі Павлюгорському Бобринецького району. А Володимир Петров —

потомствений рибалка. Рибалив дід Яків, батько Микола, рибалив зараз і дядько, Володимир Якович. До речі, Володимир Петров спочатку міряв шляхи-дороги, працюючи шофером на заводі Віктор Таранущенко трудився старшим електриком у рибколгоспі. Обидва торік вирішили безповоротно: станемо рибалками! Наставником першого був М. І. Борисенко, другого, тобто ланкового — комуніст Ф. І. Піценко. І обійшли вони тепер своїх учителів по праці.

— Чекає вам доведеться довго, — сказав

КОРМИ — ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА

БУЙНОТРАВ'Я СПЕКОТНОГО ЛИПНЯ

СПЕКИ — це не було, може, тільки перухоме голубе повітря ранку та дрібні роси на листі трав, передрікали настільки жаркого дня, коли хлопці закінчили монтувати обидві «Волжанки» й під'їхали до Гідротехніки.

— Ну що ж, — сказав гідротехнік Олег Бринчук, — по хвосту й почнемо...

Вода ударилася в машини, розсипалася проти сонця, миттєво прожарила бляху і вогню лалючотіла по стовпах. Одрізу поклали ординку, зелену, на полі швиши поклали, а сонце тим часом піднялося все вище над горизонтом. Жарко. Гідротехнік миттєво потромує із хлопців: — Будеш на пасовій, скажи Скибидімоу, щоб

уважно слухав, а я гляну на он те поле, подивлюся, як там іде полів. А на полях, засіяних багаторічними травами у колгоспі імені Мічуріна, вже на повний хід працювало два комсомольські агрегати. Політи напередодні трави, гусі й соковиті, важко надали під пожаманним косилом. Тракторні візки швидко повнилися зеленим кормом: неподалік, на ньому ж полі, працювали полівальники — через дві-три години їх переведуть ще далі, на ще не политу ді-

лянку поля. А поки що Олег Бринчук (він не лише гідротехнік, але й секретар комсомольської організації колгоспу імені Мічуріна) розповів про свої буденні турботи:

— Протягнуто на поліви з 7 до 21 години. Врожай зеленої маси за один укіс непоганий як на північній рік — більше 150 центнерів на гектарі. Робочих рук у колгоспі в цей пору не вистачає, тому ті, хто працює на поліні й кововні зеле-

ної маси, падаються лише на пласкі сили, на підку взаємодію в організації кормового конвеєра. З раннього ранку до пізнього вечора вправно виконує свою роботу на поліні оператор пасової станції Віктор Скибидішкін, а його батько Іван Антонович — на перевезенні зеленої маси до тваринницьких ферм. Однаково досвідчено і якісно виконують свою роботу досвідчений механізатор М. Ф. Та-

ран і комсомолець Леонід Бугрій...

Справді, хоч на поліні йому полі й не так спекотно, як на значнійшій, все ж робота тут кипить, весь день напружена і образно надучи, не менш жарко, як на зливах. Втрапи ці важливі ексценти пласно, не дати їм перестати. Кожному відомо, що й надмірне поливання може зашкодити — виникає небезпека інтенсивного засолення ґрунту.

Площа, на якій ми побували, дає вже другий в північньому році укіс — а всього їх беруть не менше

чотирьох. З першого в колгоспі вже заклали 241 тону сіна, а частину його пустили на сінаж та зелені корми для худоби.

— Полів при хорошій організації роботи — дуже вигідна справа, — каже голова колгоспу імені Мічуріна В. М. Павленко. — У нас поки що під плугом відведено 261 гектар поля, маємо три діючі «Волжанки». Нього року плануємо мати за чотирі укоси більше чотирьохсот центнерів з поливного гектара...

Чітко, організовано працюють і полівальники, і кормодобувальники колгоспу.

С. ПЕТРЕНКО, Новгородківський район.

І ХЛІБНИЙ ВІНОК ЗА ПРАЦЮ

Над селом дрімала ніч. В нещокшених пшеницях паде - падьомкали перепілки, а з балки тягнуло полином і вчорашній дощем. Пройшов він смугою, і хлопцям довелося перекидати комбайни з одного кінця радгоспу в другий: на сухі поля.

У жнивара закон такий: жнива прийшли — про сон забувай. Вже потім хліб за все сторицею віддає. Сергій розповідає про свої комбайнерські ночі, а Галинка, його дружина, все посміхається. Згадала перше їхнє жниве не літо в радгоспі. Вірніше, перший день хлібозбирання. Ще зазидна тоді зготувала вечерю, в баню води нагріла. Та скільки не виглядала — комбайнерів усе не видно та й не видно. Спасибі: судки надушили. «Ти, Галю, — кажуть, — дарма не чекай. Так і очі прогладш. А ввечері завжди як стемніє готуй. І воду гріє після того, як роса впаде. Поки з поля прийде — саме в пору буде». Так потім і робила.

Сергій Поліщук — агроном. І за посадою, і за освітою. Сюди, в радгосп імені Свердлова, приїхав за направленням після закінчення Бобринецького сільськогосподарського технікуму. Робота — до

душі, будинок новий від господарства одержав, дітей у них з Галинкою дайко. Чого ще для щастя треба? А народився він на Новомиргородщині, в Рубаному Мості. Є там таке гарне і працювате село. Батьки сина до роботи привчили. А перші хліборобські уроки одержав він від дядька, Леоніда Яценка. Тоді, після восьмого класу в розпал канікул підійшов до нього бригадир тракторної: «Серьоже, жнива он на носі, а помічників на комбайні не вистачає. Може спробуєш? Так він потрапив у жниварі. І літо те не пройшло для хлопця безслідно. Разом з хліборобською мудрістю впливалася у серце впевненість, що поле — це його доля. Напевне тому й вирішив згодом вивчитись не на інженера, про що мріяв до цього, а саме на агронома. Правда, любоз до техніки залишилася в нього й понині...

На відділку роботи вистачало. І на перших порах люди до новачка придивлялися з недовірою. Моззя, молодий, недовіданий. Та й сам Сергій не раз ловив себе на думці: «А що, коли не спрацює?» Та робота спорилася, і невдовзі спокійного, розсудливого агронома стали поспра-

жньому поважати. Сергій авторитет ще більше зріс після того, як ударно потрундився на жнивках. Тоді він працював помічником комбайнера і приніс додому перший почесний вінок переможця змагання. Наступного року вже сам очолював комбайновий екіпаж, нинішнього — теж. І тих хлібних вінків у нього нині три. Що не жнива, то перше місце — успіх навіть для досвідченого комбайнера. А давалися перемоги нелегко...

Цьогорічне літо почалося сухим і спекотним. А в липні випали непрохані, але щедрі дощі. А жнива вимагали швидкості і безрешливості під час збирання врожаю. І їхній комсомольсько-молодіжний збірально-транспортний загін показав, на що здатен. Працювали хлопці з короткими перепочинками. У кого що трапляється — гуртом ладнають. Коли на Сергієвому комбайні поломка сталася, то і півгодина не стояв. А в будьяких інших умовах на ремонт затратили б чимало часу. Або ж у шофера Анатолія Малюги на старенькому автомобілі тричі за жнива з ладу виходила коробка швидкостей. То хлопці прямо серед дороги ремонтні чудеса творили. Словом, як би там

важно не було, а жнива у районі першими закінчили. Сергій разом із помічником комсомольцем Василем Григучем намолотили майже 6000 центнерів зерна. Знову перемога. Могли б, звичайно, і більше, так у господарстві площ не вистачило...

Сказати, що нині він повернувся до своїх безпосередніх агрономських турбот, було б не зовсім правильно. Вони не покидали хлопця і під час жнив. Там, бувало, втрати зерна помітив, допоможе ліквідувати недолік, а іншому — ще якусь організаційну справу вирішить. В роботі з людьми начебто й м'який, неговірливий, але свого завжди доб'ється, недисциплінованого робітника на місце поставить.

От чого не сприймає Сергієве серце, так це байдужості. Тому й сам труднощі не боїться, прагне трудитися там, де найскладніше. У їхньому роду всі зазаяті.

Останнього разу Сергій Поліщука зустріли у полі. За якусь сотню метрів дружно гуркотіли трактори, залишаючи за собою чорні і масні борозни. «Не дає літо перепочинку, — посміхається Сергій. — Бачиш, яка у нас робота? Не встигли з одним апаратом — вже інше підоспіло...» Так, хліборобська справа не з легких. Робота для справжніх мужиків.

О. ГАЗРИЛЕНКО.
Бобринецький район.

Сергій Усенко працює бригадиром верстатників в деревообробному цеху виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка». Колектив, який він очолює, має бригадний наряд, його виробни завжди високої якості. На ділянці бригади немає наладчиків. Їх замінили самі верстатники, передусім — сам Усенко. Нещодавно комсомольця С. Усенка, котрий перед тим, як стати робітником, виконував інтернаціональний обов'язок на афганській землі, заводчани прийняли кандидатом в члени КПРС.
Фото В. ГРИБА.

ЧВЕРТЬ П'ЯТА, ТРУДОВА

РАНКОВІ СУРМИ

«Юність» і «Мрія» — табори праці і відпочинку Олександрійського професійно-технічного училища № 33. Розташовані вони на базі місцевого колгоспу «Ленінський шлях». Начальники таборів В. В. Сухий і А. В. Чорний докладають багато зусиль, щоб створити учням найсприятливіші умови для відпочинку.

Більше 120 учнів училища відпочивають тут одночасно. І відпочинок їхній — наснажливий, цікавий, змістовний. Це — заняття спортом, прогулянки до

лісу, відвідини кінотеатру, музею, походи по місцях бойової і трудової слави, участь у популярних конкурсах «Нумо, хлопці!», в основу яких покладено комплекс ГПО.

Праця на колгоспних полях, шахові турніри, «Клуб веселі і винахідливих», концерти художньої самодіяльності, спортивні змагання, ігри — все це поповнює підлітків, сповнює учнівське життя незабутніми враженнями.

К. ДАНИЛОВА.
м. Олександрія.

МИ — ЗА МИР!

ВІТРИПА НАД СЛАВУТИЧЕМ

В рамках тижня молодих борців за мир минулого тижня Із Світловодська до Києва вирушило 6 яхт. Вони візьмуть участь у республіканській парусній регаті «Мир-86».

Цю регату організували київський крейсерський яхтклуб і Управління республіканського комітету захисту миру. Регата, при-

саячена міжнародному року миру, проходиться по Дніпру й Чорному морю — стартує в Києві, фінішує в Одесі. Учасники регати виборозатимуть право взяти участь у наступній регаті — до болгарського міста Варна.

Проводжали учасників регати комсомольці, мо-

лодь, мешканці міста урочисто, святково. На мітингу слово від яхтсменів взяв робітник заводу чистих металів Сергій Ермаков. З напутніми словами яхтсменам на мітингу виступили Герой Радянського Союзу Л. Н. Туйгунов, перший секретар міськкому комсомолу Юрій

Кожем'яка, член міськкому комсомолу Михайло Мещанинов, робітник заводу чистих металів Сергій Пандеєвський.

Регата стартувала. Сьогодні вранці світловодці зустрічали учасників на березі Дніпра, нагороджували переможців першого етапу. Яхти вирушають далі на південь.

Г. ТРЕТЯК,
секретар
Світловодського
міськкому комсомолу.

ЩЕ ЖИВУТЬ у пам'яті людей старшого покоління ті часи, коли поруч з корівниками, свинарниками, кошарами стояли просторі конюшні з кіньми. Тварин дбайливо доглядали, бо не було такої галузі сільського господарства, де б не приносила користі кінь. Тому й конюх був на селі шанованою людиною, а його професія — престижною.

А як тепер? По-різному. Там, де господарі дбайливі, вміють рахувати кожному колгоспну копійку — кінь і сьогодні в пошані. Він, як правило, підміняє на окремих роботах техніку. Чи ж вигідно перевозити хоч і малопотужним трактором, скажімо Т-25, невеликі вантажі, коли з цією роботою цілком може впоратися пара коней? Адже трактородень значно дорожчий від кінного, не говорячи вже про витрати пального, масла, нерациональне використання робочого часу механізатора тощо.

Усе це враховують керівники і спеціалісти колгоспу імені Леніна. Тут широко використовують тягову силу, вивільнивши чимало техніки і людей від непродуктивної праці. Конярству тут надається потрібна увага.

На жаль, не скрізь так. Головний зоотехнік колгоспу «Україна» К. М. Паребийніс не зміг навести відповісти на запитання, скільки коней у господарстві, який приплід молодняка.

Між іншим, уже протягом двох років не одержують і не збираються одержувати пошат на тваринницькій фермі № 2 цього господарства, хоч і утримують плідника. Незрозуміла позиція.

С ПОКОН віків кінь не тільки обходив себе, а й годував сім'ю господаря. Пара коней вже була символом добробуту. Звідки ж тепер беруться нарікання, що коней невідгодно тримати в колгоспі чи радгоспі?

Породжують їх як безгосподарність, недбалість, так і відсутність відповідальності за ведення цієї важливої галузі тваринництва, небажання обтяжувати себе клопотами по забезпеченню робочих коней достатньою кількістю упряжі, возів, саней тощо. Звичайно, мало користі (а бувають і збитки) від коней, які по милості господарів тривалий час простояють в конюшнях. Тим паче, якщо доводиться ще підвозити їм корми і воду... тракторами чи автомашинами.

Отже, не коні, а господарі винні у серйозних упущеннях, які ще мають місце. Тому й зникли у наших краях трійки-піддї, оспівані в піснях, рідко побачили баского коня, хацького вершника на ньому.

Відродити минулу славу коней, повернути дітям і дорослим радість спілкування з ними, по-госпо-

дарському використовувати їх на полях, фермах, та інших роботах — настання вимога часу. А що, коли б комсомольські комітети району взяли шефство над цією справою? Справою важливою, не поспрашно забутою?

В. ОСТРОВЕРКОВА.
Знам'янський район.

ПІСЛЯМОВА ВІДДІЛУ СІЛЬСЬКОЇ МОЛОДІ

ТАК, кінь сьогодні на селі — рідкість. Все рідше бачиш на польовій дорозі чи в полі робочого коня. Відлучили його від справи потрібної, корисної.

Раніше на селі майже в кожному господарстві були кінні двори. І вони окупалися сторицею. Трава викошували навіть на непридатних землях, запасали сіна в достатку. Його вистачало і рогації худобі, і коням.

Та ось ще зли кінні двори, поріділи табуни і чуєш

нарікання: виробництво м'яса і молока зменшується через нестачу кормів. А трави тим часом не викошуються. Господарники нарікають: немає чим обробляти неугіддя. Мозля, на мілководних ділянках трактором не розвернешся. Ось де пригодилося б кінь! Та й не тільки туг, а й на присадибних

ділянках колгоспників. Справжнім господарям кінь щедро віддає за належну турботу. Є чим похвалитися у цій справі окремим господарством Голованівського, Онуфріївського, Олександрійського районів.

Безперечно, техніка взяла на свої плечі основний тягар сільськогосподарських робіт. Тому утримувати чисельні табуни, зрозуміло, не має необхідності. Але... Ось уривок з листа до редакції жителів села Патрівки Новоукраїнського району: «...по дорозі з паровою м'як зерно чи кількома молочними бідонами шуга-

ють потужні трактори або грузовики...». І така картина, можна гозорити з упевненістю, існує в багатьох селах області.

У ВИЛИНОЧКУ. Слово скептику: «А хто доглядатиме коней?». Погляньте на хлопчаків, який задрібно дивиться на своїх ровесників, котрі доглядають коней, водять на водопій, катаються. А чого б повсюди не доручити догляд за кіньми підліткам? Вони це, відсидуючи асякі сумніви, робитимуть охоче й невимушено. І з користю для справи.

Утім, сумніви керівників господарств щодо розвитку конярства наче не такі вже й безпідставні. Немає теплих конюшень, складно дістати упряж, підводи, легкі візки, сідла. Ще зають і спеціалісти, професії шорників і конюхів.

Пригадується, два десятиліття тому у Кіровограді невеличкий завод виготовляв упряж для коней. Мова не про те, щоб відновити діяльність саме цієї виробничої одиниці. Але спеціалізовані цехи на місцях по виробництву кінських возів, колес до них, ободів, збруї потрібні. Це узагальнена думка керівників господарств, з якими нам доводилося розмовляти. Простворення подібних цехів писала не раз обласна преса.

Р ОЗСТАВИТИ майже всі крапки над «і» допомогла недавня розмова з директором Онуфріївського кінного заводу № 175 В. І. Муравйовим:

— Основна мета нашого заводу — вирощування породистих коней для використання їх у спортивних секціях, турбота про плеєнну справу. Але в нас, звичайно, є й робочі коні, які задіяні на низькопродуктивних роботах і цим самим успішно заміняють трактори. Економічний ефект від цього чималий. Що ж стосується нарікань керівників господарств щодо відсутності необхідного реманенту, то скажу: нарікання безпідставні. Дійсно, в нашій області відповідного заводу, цехів немає. Та зовсім поряд з Кіровоградщиною, у Кременчузі є шорно-екіпажний комбінат, який виготовляє усю необхідну продукцію для конярства, окрім возів. Недавно наш завод придбав там усе необхідне.

Ну, добре, а де взяти вози, запитасте ви? Їх можна замовити через обласний заводу. Щоправда, необхідно зробити окремі переобладнання — і віз готовий.

Що ж, як мовиться, коментарі зайві. Але, думається, замало сподіватись тільки на ініціативу керівників. Тому хотілося б, щоб і обласпромом, районні агропромислові об'єднання сказали своє вагоме слово на шляху розвитку конярства.

Автограф для читачів МК

Лауреат премії Ленінського
комсомолу ТАМРІКО ГВЕРДЦІТЕЛІ:«...І ВСЕ, ЩО Я МОЖУ
ПОРІВНЯТИ З МУЗИКОЮ»

Люди схожі на міста, в яких вони живуть. Колишня істина була незаперечною. Але сучасні міста нерідко мало чим відрізняються одне від одного. Тбілісі — одне з багатьох міст, що не втратило своєї індивідуальності.

Сон, добрий город-моя, давай назначим мою бессонницу твоим сторожевым.
— Ви любите Шота Рішніадзе? — запитала Тамріко. — Я теж захоплена його творчістю.

Читайте в нас газету «Молодой Коммунар»...
...любови...
...мира...
...Февраль...

о поезію. Недавно я написала «Пісню маріонеток» в вірші Ш. Рішніадзе і перш за все задоволенням виключаю її до своїх програм.
— Тамріко, — запитую я, — до примусило вас, співачку з класичними даними, прийти на естраду?
Моя співрозмовниця роки спокхмурилася:
— А я не співаачка. Консерваторію закінчила по класу фортепіано. Але з 1980 року працюю солісткою Держтелерадіо Грузії. Трохи помовчавши, запитала: — Ви не любите естраду?

— Люблю. Але сучасна естрада викликає в мене осміт суперечливі почуття.
Тамара погоджується:
— Я й сама іноді замислююсь, чи правильно вчилася, ставши естрадною співачкою. Моя спеціальність — класика. Друзі намагаються, щоб я залишилася естрадою.

— Що ж вам заважає?
— Пісня. Я люблю пісню. З нею пов'язано скільки радості у моєму житті. Можливо, найщасливішим для Тамріко Гвердцелі 1981 рік, коли вона отримала лауреатство традиційного фестивалю «Золотий гонимий» в Червоногрудку, що проходив у Сочі. А на початку було Всесоюзне конкурсі пісн у Дніпропетровську, де вона теж була серед переможців. Та перемога на сочинському фестивалі найдорожча. Власне, звідси почався творчий злет молодого грузинського співака Тамріко Гвердцелі. Пісні «Щастя моя» Г. Ермішова, «Суворова та Мухомор» Озарашвілі, М. Поухілі і досі в її репертуарі. До речі, випущений фірмою «Мелодія» диск-гігант Гвердцелі так і називається «Музика».

— Тамріко, важко було першою?
— А їй було важко ко-
...небудь дістається перемога завжди важко. Тоді в Сочі мені пота-

ланило, я весь час відчувала підтримку прекрасного музиканта Ю. В. Сілантьєва. Він і О. М. Пахмутова були за мене... Втім, давайте розмовляти про інше, мені вже багато раз доводилося розповідати про це. Хочете розповім вам, як я бачила щасливу людину?

— Я тоді ще школяркою була. До нас у Тбілісі приїхав на гастролі популярний естрадний співак. Ми, грузини, взагалі народ

цікавилися життям Героїв Радянського Союзу — учасників визволення Кіровоградщини. Написав у краєзнавчий музей Челябинська. У цьому уральському місті в 1902 році народився Володимир Пилипович Саблін. Командир мінометного відділення 299-ї Харківської стрілецької дивізії Саблін відзначився при форсуванні Дніпра.

Про бойовий шлях В. П. Сабліна, а також про те, як на Уралі бережуть пам'ять про свого земляка, вичитав у бібліографічному покажчику «Вісник» підписи їх високий. Це цінне і корисне видання підготували до 40-річчя Великої Перемоги Челябинська обласна універсальна наукова бібліотека та обласний краєзнавчий музей. Бібліографічний покажчик люб'язно надіслали працівники музею.

Гортаю сторінки цієї невеличкої книги. На 118-й сторінці зупиняю погляд на прізвищі Саблін. Юхим Ілліч Саблін загинув у 20 років командиром батареї

У ДВАДЦЯТЬ ЛІТ...

275-го гвардійського стрілецького полку 58-ї гвардійської стрілецької дивізії, Героєм Радянського Союзу. Загинув на землі степової Кіровоградщини...

Юхим Ілліч Саблін не корінний челябінський. Він народився і виріс на смоленській землі. Старший науковий співробітник Смоленського державного музею-заповідника А. Є. Горська написала: «Ю. І. Саблін народився у селищі Пригор'є Рославльського району. Навчався у Кропив'яцькій середній школі. Був секретарем шкільної комсомольської організації. Після десятиріччя Юхим Саблін навчався в Новосибірському інституті інженерів транспорту...»

На фронт пішов батько, а за ним, у серпні 1942 року, і син Юхим, став курсантом артилерійського училища. В одному з листів до мате-

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

рі Ю. Саблін писав: «Училище закінчив на «відмінно». Мені присвоєно звання лейтенанта 29 квітня 1943 року». А ще в одному: — «Ось уже кілька днів, як перебуваю в частині. Призначили заступником командира батареї...». Ще один лист: «Мої дорогі! Указом Президії Верховної Ради СРСР від 20 грудня 1943 року за успішне форсування Дніпра мені присвоєно звання Героя Радянського Союзу...».

Він загинув поблизу села Березоватки, що на підступах до Устинівки. Загинув, попавши в засаду, разом зі своїм бойовим товаришем Героєм Радянського Союзу командиром 1-ї стрілецької роти Михайлом Івановичем Осьпином. У журналі бойових дій 275-го гвардійського стрілецького полку 13 березня 1944 року з'явився запис про те, що артилеристи

58-ї гвардійської стрілецької дивізії протягом п'яти хвилин салютували вогнем героєм, котрих опускали в могилу...

Газета «Челябінський рабочий» 5 січня 1974 року писала: «...В селі Кришчіватка Устинівського району, біля Палацу культури стоїть обеліск із зіркою. На граніті напис: «Тут похований Герой Радянського Союзу гвардії старший лейтенант Осьпін Михайло Іванович і гвардії лейтенант Саблін Юхим Ілліч. Вічна слава героям!».

Суди, до центральної садиби колгоспу, перенесли прах героїв у 1956 році.

Головна вулиця села Кришчіватки носить ім'я Сабліна...

Про бойовий подвиг Героя Радянського Союзу Ю. І. Сабліна розповідається в книгах: «Дніпр — река героев» (Київ, 1983 р.), «Смоляне — Герои Советского Союза» (Московский рабочий, 1972 год).

О. РЯБОВА, краєзнавець.

м. Знаменка.

ЛОГІКА
АБСУРДУ

Після другої світової війни в одному з парків Відня можна було часто спостерігати таку морозну картину. Колишній шпиг Франц Штайнхуберль годував тухлим м'ясом щурів. Дивлячись, як ці огидні істоти жадібно пожирають крижале м'ясо, Франц гарячково бурмотів: «Вони знищили наших синів — дітей великого рейху, вигодувалих словом фюрера (чотири сини Штайнхуберля, люті нацистські убийці, були розстріляні наприкінці війни — С. К.). Вони взажали, що винищили всіх. Але помилялися... Ті, хто вцілів, незбаром примножать свої ряди. Вони спопелять країну Іванія і вгризуть їм нутрощі».

Здавалося б, похмура картина огидного божевільня, і тільки.

Здавалося б, якби не прочитав недавно в американській пресі повідомлення, що щурів успішно годують нині м'ясом і в Пентагоні. Різниці лише та, що м'ясо свіже і в ролі годувальників — не божевільні, а статечні вчені мужи в званнях докторів і бакалаврів, у мундирах і без.

Навіщо?
Для того ж, що й божевільний австрійський шпиг — «вигризати» нутрощі Івану. А якщо точніше, то ось навіщо: щурів використовують в таємних військових лабораторіях для експериментів у «науководослідних програмах». Так відпрацьовуються методи використання тварин як переносників збудників страшних інфекційних захворювань.

Дикість! Абсурд!
Але ось чому я почав з цього справді дикого факту, поясню. Мене, як історика, часто запитують: «Як могли у Білому домі віддати наказ про бомбардування Тріполі? Невже адміністрація США не розуміє того, що робить? Це ж по суті неоголошена війна! Абсурд якийсь. Поясність нам, щось ми не розуміємо?».

— Ні, — хочеться відповісти мені в таких випадках, — ви розумієте це якраз правильно. Тільки розуміння це ґрунтується на іншій логіці, яка відрізняється від логіки

тих, хто орудує справами у Вашингтоні, логіки, яку породила імперіалістична система мислення, людськонеадекватна система капіталізму.

Нас вчили добру і злу. Ми знаємо, що якщо лікар бере хабарі — це злочин, що спекуляція — найогидніша справа, що слабкому треба допомогти і друга виручити з біди. А в тій, іншій системі логіки гроші лікарю — це гоноляр за лікування, спекуляції немає взагалі, кожний робить бізнес, як може, слабкий поруч — добре, одним конкурентом менше і так далі. Саме в цьому світі турботливо вигодують щурів в ім'я майбутніх воєн.

Нам не зрозуміло, як міг президент, коли його запитали, чи можна починати бомбардування Тріполі 14 квітня, відповісти: «Чудово, в понеділок (тобто 14 квітня — С. К.) ввечері буде о'кей». І це о'кей означало, що цього вечора буде вбито 15-мі-

«Молодь говорить «ні» расовій дискримінації», «Геть расизм!» — під тими лозунгами зішлись на площі Бастилії — історичному місці французької столиці — багатотисячні колони учасників маніфестації протесту проти безпрецедентного росту расизму в країні. На знімку: під час маніфестації. Фото Н. МИШІНСЬКОГО. ТАРС.

сячна прийомна дочка пітера лівійської революції М. Каддафі Ханна та багато інших дітей і дорослих.

Але згадаймо, що було так само в понеділок, але роком раніше — 13 травня 1985 року в самих США, місті Філадельфії.

У будинку № 6221 по Оседж-авеню оселилися

члени негритянської секти «Рух». Поліція вирішила виселити на вулицю члени секти і зажадала, щоб вони залишили житло. Ті відповіли відмовою, і тоді по будинку 6221 було зроблено близько 10 тисяч пострілів, його закидали гранатами зі слезоточивим газом, обрушили на нього 2,5 тисячі тонн води.

Але члени «Руху» відмовилися залишити приміщення. Над дахом будинку зависнув вертоліт і скинув на будинок бомбу. Виникла пожежа, яка була найсильнішою в історії міста. Вибух бомби знищив 60 сусідніх житлових будинків і призвів до загибелі 11 чоловік, включаючи 5 дітей. Якщо вже вони бомблять свою власну

заяву: «Якщо росіяни скинуть бомбу на Майамі, справа піде набагато краще».

Ви думаєте, їх сказав якийсь збожеволілий від горя лівієць чи палестинець?

Ви думаєте, ці слова приписують Москві чи Каддафі?

Нічого подібного. Так відкрито поділявся своєю мрією процайкуючий бізнесмен Білл Пайр. Щороку він заробляє мільйони доларів, торгуючи бомбосховищами. Живе в Лос-Анджелесі, і знищення Майамі йому особисто нічим не загрожує, а ось справа його після такої «реклами» (тобто бомбардування росіянами Майамі) пішла б добре!

Але ж він, Білл Пайр, живе за законами, що панують в цій країні, законами, які дозволяють їй керівництву бомбити столицю суверенної держави за «підозрою» причетності її керівництва до терористичних актів.

А якщо б всі жили за такими законами? Уявімо, хоча б на мить, що так само ачинили б уряди тих багатьох країн, проти яких не вигадано, а реально здійснюють терористичні акти ЦРУ і Пентагон? Якби вони аказали за можливе відповісти на провокації американських спецслужб бомбизми ударами по американській столиці, за кожний терористичний акт — повітряний наліт? Тоді б американським засобом ППО довелось б працювати цілодобово.

Щастя Америки, що у світі існує інша логіка міжнародних відносин.

Горе Америки, що її керівники не хочуть цього бачити і штовкають країну в абсурдний світ конфронтації і підготовки нових воєн.

І все ж як хочеться вірити в те, що здоровий глузд американців виявиться сильнішим.

С. КИЧИГІН, кандидат історичних наук.

ВІВТОРОК

ЦТ (I програма)

8.00 — Час. 8.40 — Мультифільм 9.10 — Документальний телефільм 9.40 — «Гарурава». II. Хотинівський. «Сповідь». Фільм — вистава. 11.05 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Комуністи 80-х». Документальний телефільм 15.40 — «Чого і чому». Передача для дітей. 16.10 — Новини. 16.15 — Переможці Зустріч ветеранів III-го Месіан і 6-го винищувального авіаційного корпусу. 17.05 — Екологічний тиждень. 18.10 — Документальний телефільм. 18.25 — Грає секстет російських народних інструментів м. Тюмені. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Чемпіонат світу з шахів. Матч - реванш. 19.05 — Мультифільм. 19.15 — Наука і життя. «Транспорт: проблеми науки і виробництва». 19.45 — Новини. 19.50 — Північ. 21.00 — Час. 21.40 — Чемпіонат світу з шахів. Матч - реванш. 21.50 — «Державо» «Сенат». Театральний огляд. 23.05 — «Сьогодні у світі».

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Художній телефільм «Пародія на революцію». 10.30 — «Доброго вам здоров'я». 12.20 — «Темп». Телерадіопередача. 13.20 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — «Дівчатка, хлопці і діти». Передача для старшокласників. 17.05 — «Пародія на творчість». 17.35 — Фільм-бюлетень «Прометей». 18.00 — «Залізниця від нас». Чотирибачна вистава поематичної драми. 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу «Динамо» (Мінськ) — «Динамо» (Київ) (1-й тайм — спеціалізована з Мінська в перерві — «Дені за днем» (Кіровоград). 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — Час. 21.40 — Концерт п'ятих республіканських естради. 23.10 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Документальний телефільм. 8.40 — Телефільм «Краща дорога нашого життя». 1 серія. 10.00 — Французька мова. 10.30 — Фільм — дітям. «3 кішки в лісі». 11.40 — Програма Приморської студії телебачення. 12.35 — Телефільм «Свеборг». 1 серія. 13.40 — Чемпіонат світу з фехтування. 14.10 — Новини. 16.00 — Новини. 18.15 — «Діти історії і старші». 19.00 — Міжнародна панорама. 19.45 — Вечірня казка. 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Мінськ) — «Динамо» (Київ). 2 тайм. 20.45 — Якщо хочеш бути здоровим. 21.00 — Час. 21.40 — Телефільм «Краща дорога нашого життя». 2 серія.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

8.00 — Час. 8.40 — Мультифільм. 9.10 — Прем'єра науково-популярного фільму «Незайомий і дикий світ». 9.40 — Грають А. Федоров (балалайка) і В. Сидельников (гітара). 10.05 — Клуб мандрівників. 11.05 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — По Сибіру і Далекому Сходу. Документальні фільми. 15.40 — В концертному залі — школярі. 16.20 — Новини. 16.25 — Розповіді про північних корисних. 16.55 — Концерт художників колективів Монгольської Народної Республіки. 17.20 — Розповіді про художників. Г. Верейський. 17.55 — За безпеку руху. 18.00 — «До історії подій і старші». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Розмова по сучасно». Про доповіді і проблеми соціалістичного змагання. 19.45 — Новини. 19.50 — Телефільм «Спрут». 1 серія. (Італія). 21.00 — Час. 21.40 — Чемпіонат СРСР з футболу.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

«Спартак» — «Динамо» (Москва). В перерві — 22.25 — «Сьогодні у світі». 23.25 — Чемпіонат світу з шахів. Матч - реванш.

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

8.00 — Час. 8.40 — Північ. романс. вальс. 9.20 — Мультифільм. 9.50 — «Звичайні красуні». Науково-популярний фільм. 10.10 — Очевидно — неможливо. 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Сільська горизонт. Документальні фільми. 15.35 — Концерт Державного Волинського російського народного хору. 16.20 — Новини. 16.25 — Фільм «Сільська учителька». 18.05 — Грає ансамбль віолончелістів Державного симфонічного оркестру СРСР. 18.30 — Документальний телефільм. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 —

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Любителю хорального співу. 11.05 — Програма «Врагівство». 12.35 — Новини. 12.50 — Сеанс документального і науково-популярного кіно. 16.00 — Новини. 16.10 — «Кіровоградщина спортивна» (Кіровоград). 17.00 — Кінопрограма «Люди землі прикрашають». 17.30 — «Агропром». Проблеми і пошуки. 18.00 — «Дені за днем». (Кіровоград). 18.15 — Оголошення. (Кіровоград). 18.20 — «Кроки шкільної реформи». Табір праці і відпочинку «Старт» (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Л. Альдані «Накази не обговорюються». Теленовела. 20.05 — «Час вирішувати». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — Час. 21.40 — Новини. 22.55 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Документальний телефільм. 8.40 — Телефільм «Краща дорога нашого життя». 2 серія. 10.00 — Німецька мова. 10.30 — Фільм — дітям. «Шо

Харі». Вистава. В перерві — 14.05 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Науково-популярний фільм «Шлях впаде в горизонт». 16.30 — Звук і мисль. 17.00 — Виступають студенти Харківського інституту культури. 18.00 — «С на Київщині село». 18.30 — Муз. фільм «Пісня ліси». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Жити по совісті» з циклу «Прямий зв'язок». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — Час. 21.40 — Художній телефільм «Удаваний хворий». 1 серія. 22.45 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Документальний телефільм. 8.40 — Телефільм «Краща дорога нашого життя». 3 серія. 10.00 — Будівництво. 10.30

П'ЯТИЦЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — Час. 8.40 — Документальний телефільм. 9.30 — Мультифільм. 10.10 — Концерт учнів Московського академічного хореографічного училища. 10.55 — Документальний фільм. 11.20 — Новини. 14.30 — Новини. 14.40 — Документальний телефільм. 15.40 — «Ти ж народився в Росії». Співач народної артистки СРСР Т. Зігінна. Фільм — концерт. 16.10 — Новини. 18.15 — Фільм «Земля під ногами». 17.30 — «Російська мова. 18.00 — Ермітаж. Мистецтво Німеччини. 18.30 — «Нас зружия Артема». Виступ дитячих хореографічних колективів. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Альтернатива». Круглий стіл учасників міжнародного форуму учнів на збереження природи. 19.45 — Новини. 19.55 — Телефільм «Спрут». 3 серія. 21.00 — Час. 21.40 — Авторський вечір поета А. Демченко в театрі естради. 22.55 — «Сьогодні у світі». 23.10 — Чемпіонат світу з шахів. Матч - реванш.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Виробнича гімнастика. 10.30

— Художній телефільм «Удаваний хворий». 2 серія. 22.45 — Новини. 23.00 — Естрадна програма.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Документальний телефільм. 8.40 — «Хоровод дружби». Виступ народних колективів союзних республік. 9.25 — Англійська мова. 9.55 — Телефільм «Призначення вчителем». 1 і 2 серії. 12.10 — Науково-популярний фільм «Ефект надпласти». 12.20 — «До історії і старші». 13.05 — Документальний телефільм. 14.00 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Клуб мандрівників. 19.20 — «Радянська мова». Кіножурнал. 10.30 — «Дені за днем». 20.00 — Вечірня казка. 21.05 — Новини. 20.20 — Чемпіонат світу з фехтування. 20.50 — Пермська державна академія. 21.00 — Час. 21.40 — Фільм «Ярославна» — королева Франції. 22.15 — Новини.

СУБОТА

ЦТ (I програма)

8.00 — Час. 8.40 — П. П. Ганнін. Соната для скрипки і гітари у виконанні Е. Гравіта та А. Гаріна. Фільм — концерт. 9.00 — «БВБДейна». 9.30 — Шкільна реформа: через два роки. 10.00 — «Бюро». 10.45 — «Шлях до прекрасного». Художній музет Єврей. 11.20 — Співач народної артистки СРСР Т. Міхайліна. 12.10 — «Прем'єра на майдані». Науково-популярний фільм «Три кулі». 12.30 — «Дені за днем». 13.00 — «Віліноч». 14.30 — «Між». 14.45 — Документальний телефільм. 15.25 — «Сім років про кохання». Виконавчий артист Д. Кабелєвський. На вірні. 6. Довідкового. 15.50 — У світі лавин. 16.50 — Новини. 16.55 — Миколаєвське фолклорне свята в Ізмайлові. 17.55 — Мультифільм. 18.35 — За безпеку руху. 19.40 — Г. Ф. Гейдаль. «Музика на вежі». Виконавці камерний оркестр м. Ф. Ліста. 19.10 — Чемпіонат світу з шахів. Матч - реванш. 19.15 — Новини. 19.20 — Фільм «Шанс побачити». 21.00 — Час. 21.40 — В суботу ввечері. Радіо-фільм — концерт «Ніч на дні» у Юрмалі. У перерві.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Художній телефільм «Удаваний хворий». 2 серія. 11.45 — Концертний зал «Діж-ба». 12.25 — Міжнародна студія УТ. 12.55 — Новини. 13.05 — «Між». 13.35 — М. Родін. «Надія». Вистава. 15.35 — «Дітячий концерт». 17.15 — «Спартак» музет Харків. 17.30 — «Між». 17.40 — Концерт. 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат з футболу «Динамо» (Київ) — «Кайрат». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — Час. 21.40 — Художній телефільм «Між». 22.00 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — «Східний Схід». Кіножурнал. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Радянська мова. 9.45 — Наш сад. 10.15 — Телефільм «Великі перемоги». 11.25 — Вибрані твори світової культури. Республіканський народний ансамбль. 12.05 — «Пародія таланти». Концерт українського народного хору «Віслюк». Будівництво культури і техніки. 12.30 — «Спрут» і «Свеборг». В. Сидельников. 13.00 — Опера М. Римського-Корсакова «Золотий півнік». У концертному залі. 15.15 — Телефільм «Дені за днем». 16.25 — 5 серія «Дев'ять і 6 серія». «Найкращі діти». 17.05 — Чемпіонат світу з фехтування. 17.35 — Телемист «Деніград — Бостон». 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Мінськ) — «Кайрат». В перерві — 19.45 — Вечірня казка. 20.45 — Документальний телефільм. 21.00 — Час. 21.40 — Фільм «Навчальна програма». 22.05 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Конкурс «Ерудит»

До останнього туру ерудити прийшли з такими результатами: В. Нечипоренко (Знам'янка) — 336 очок, В. Манойленко (Кіровоград) — 335, В. Гродзінький (Москва) — 334, І. Черноіван (Кіровоград) — 332, П. Онищенко (Кіровоград) — 331, Ю. Іванов (Кіровоград) — 330, Е. Володимирська (Кіровоград) — 328, Н. Філоненко (Світловодськ) — 248, В. Лизиченко (Вільшанський район) — 189.

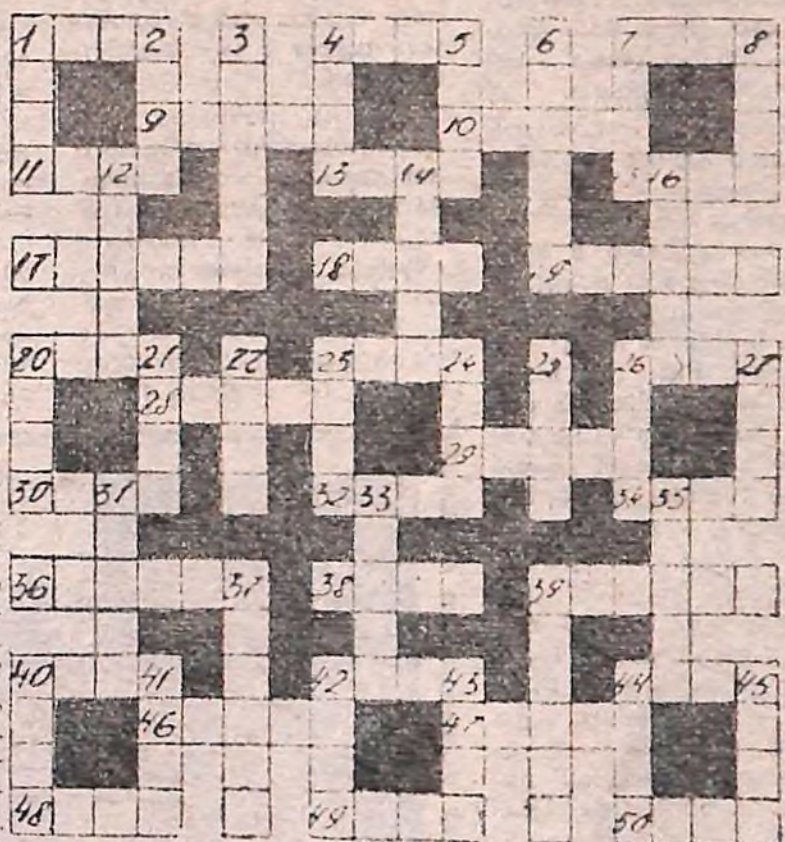
КРОСВОРД-ЗАГАДКА

По горизонталі: 1. Серед поля стоїть, на голові багнет тримає. 4. Удень, як обід, вночі, як вуж. 7. Стукотить, гуркотить, як сто коней біжить. 9. Що взимку в хаті замерзає, а на вулиці ні? 10. Крил не має, а в повітрі літає. 11. Живе без тіла, говорить без язика. 13. Житло. 15. Страва. 17. Скільки б не їв, я завжди голодний. 18. Ішла папі в білому убранні, як поспалось убрання — всю землю укрило. 19. Основа основа, а дно у дірках. 20. Яке масло найбільше трудявдає? 23. Як написати в чотирьох клітках «суха трава»? 26. Через залізний тик свиня скік. 28. Вдень є, а вночі нема. 29. Клітка із віконця — я за хвіст. 30. Вдень мовчить, а вночі кричить. 32. Взяв ку біле, навесні чорне, влітку зелене, восени стрижене. 34. Без рук, без ніг, а цілий світ перейде. 36. Малесеньке суденце. 38. Чорним волом все поле споров. 39. Тричі родиться, а тільки раз умирає. 40. Дірок багато, а нема куди риби вилізти. 42. Планета Сонячної системи. 44. Їх багато — не можна

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД-ЗАГАДКА.
Е. ВОЛОДИМИРСЬКОЇ, ВМІЩЕНІЙ У «МК» ЗА 31 ТРАВНЯ Ц. Р.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Моряк. 2. Титор. 3. Тушкан. 4. Трасат. 5. Ацидоз. 7. Сфероїдизація. 8. Багаторіжжя. 12. Колика. 13. Колізія. 14. Ашофф. 15. Динас. 17. «Політ». 18.

2. Скрізь я буваю, починаю гуркотити — я втікаю. 3. Білі хори, червоні підпори. 4. Рук не має, а будувати вміє. 5. По полю ходять, коріння копає. 6. Не пташка і не комаха, а літає. 7. Чорномозгий, білодзьобий, він за плугом важко ходить, черв'яків,

б ти обран». 11.45 — Мамині школи. 12.15 — Телефільм «Свеборг». 2 серія. 13.30 — «Прості складні істини». Тележурнал для батьків. 14.00 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Документальний і н-й фільм. 18.30 — Музичний ілюстр. 19.00 — Сільська година. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Новини. 20.20 — «Свідучність». Тележурнал. 20.50 — «Професія майбутнього». Науково-популярний фільм. 21.00 — Час. 21.40 — Телефільм «Краща дорога нашого життя». 3 серія. 23.00 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Концерт Черкаського українського народного хору. 12.25 — «Час вирішувати». 13.05 — П. Породнов «Матч

— Іспанська мова. 11.00 — Шкільна реформа: через два роки. 11.30 — Концерт художників колективів Латвійської РСР. 12.00 — Шахова школа. 12.30 — Фільм «П'ятдесят чотири днів». 13.55 — Новини. 18.00 — Новини. 19.20 — Чемпіонат світу з фехтування. 19.00 — Із старовини світової музичної культури В. А. Моцарт. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Новини. 20.20 — Ритмічна гімнастика. 20.50 — Документальний телефільм. 21.00 — Час. 21.40 — Телефільм «Стягні листи». 22.45 — Новини.

жуків знаходить. 8. Лежить колода серед города, ніхто її не переверне. 12. Що в тіло вросло? 14. Не хмара, а клубочиться. 16. Найпростіша істота. 20. Є рослина в нас така, що від неї кінь скакає. 21. Стоять коні на припозі, не п'ють, не їдять, а все ситі стоять. 22. Від нього взимку білим нвітом сад зацвів, пеначе літом. 23. Горбатий лід усе поле збігає. 24. Скільки натшесерце можна з'їсти яєчок? 25. Новенька посудина, а вся в дірках. 26. Стоїть корито, повне води налитого. 27. Сім братів і в кожного одна сестра. Скільки всіх сестер? 31. Ходять по городу кожухи та свитини. 33. Не живе, а дихає в посудині. 35. Вчасно орють, вчасно сіють, не голодні бувають й інших годують. 37. І своє дитя не забула, і чужих молоком напоїла. 39. Мисливська пастка. 40. Вутка в морі, а хвіст на заборі. 41. Посеред поля срібні зерна лежать. 42. Через воду переводить, а сам з місця не сходить. 43. Яке слово складається з семи однакових літер? 44. Бак для зберігання або транспортування рідини. 45. Що їсть залізо без зубів?

Склад П. ОНИЩЕНКО.
м. Кіровоград.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БМ 02236.

Обсяг 0,5 друк. арш.

Індекс 61103.

Зам. № 408.

Тираж 61 800.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені І. М. Димитрова видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградський обком
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глини, 2